

flag til § 21, men ved nærmere at overveie og gjennemlæse Lovudkastets § 21 er jeg kommen til den Erkjendelse, at disse Ord „gjennem Veien“ kun kunne sigte til vedkommende private Giers eller Autoritets Forpligtelse til Forbydning af Broer og Steenflister paa Veien. Naar Talen kun er om en mindre Bro, da vil Forandringen kun være lidet kostbar og godt kunne udføres uden Erstatning, og saa kan der ikke være nogen Betænkelse ved at tiltræde Forslaget; men en anden Sag er det, hvis Arbejdet ved Bandoafløbet skulde fortsættes enten paa den Side af Veien, hvor Tilløbet er, eller paa den Side af Veien, hvor Bandoet fortsat flyder, thi da vilde jeg finde Forslaget meget betænkeligt; der kan virkelig gives de Tilfælde, at en Bro paa en Vej ligger saa høit, at det kan foranledige Gene for Bandoets Aflob, og da bør den af Vedkommende, besørget hensigtsmæssig forandret.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig saavel med Hensyn til det, der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) som ogsaa af den ærede Rigsdagsmand, der sidder ligeoverfor mig (K. C. Petersen), at bemærke, at jeg troer, at de ere geraade i en Misforstaaelse med Hensyn til det, som Paragraphen gaar ud paa. Hensigten med, at Ordene „mod Erstatning“ ere foreslaaede at skulle udgaae, er egentlig ikke andet end en Redactionsforandring; der staaer jo, nemlig i Paragraphen: „den Forpligtelse, som paahviler Jordeiere i Almindelighed til mod Erstatning at skaffe Aflob for skadeligt Bando fra anden Mands Grund over egen Jord, skal ogsaa gjælde for Veie“; altsaa de ere satte i selvsamme Kategori, som alle andre private Folk med Hensyn til den Forpligtelse, der paahviler Jordeiere i Almindelighed, være sig enten uden eller imod Erstatning, alt efter Omstændighederne, at skaffe Aflob for Bandoet. Man har foreslaaet, at Ordene „imod Erstatning“ skulle udgaae, fordi man, naar man vil gjøre sig skyldig i Lovtrækket, kunde sige, at disse Ord udelukkede de Tilfælde, hvor de skulde gjøre det uden Erstatning, og da desuden ogsaa saadanne Tilfælde kunne indtræffe, s. Ex. at de ikke ved Veiens Anlæg have taget tilbørligt

Hensyn til de Indsigelser, der ere gjorte, eller at de selv have Gavn af det, eller der kan tænkes andre Tilfælde, saa ere disse Ord tagne ud, fordi de ikke alene være overskødige, men ogsaa skadelige; det, der ligger i disse Ord, maa man søge i den Forpligtelse, som paahviler Jordeiere i Almindelighed. Paragraphens Hensigt er slet ikke nogen anden end at stille Veiens Gier, være sig enten en offentlig eller privat, i selv samme Forhold til de tilgrændsende Jordeiere som enhver anden Nabo, og dette synes jo at være baade rimeligt og billigt.

Hvad de Bemærkninger angaaer, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Lange) har gjort, da skal jeg tillade mig betræffende den første at yttre, at det ikke forekommer mig, at der er nogensomhelst Anledning til at foretage den Forandring, som han foreslog, idet jeg ikke skjønner, at der med Rimelighed vil kunne gjøres saadanne Forlangender fra nogen Andens Side end dens, som er interesseret i Sagen, og det saameget mindre, som han selv skal betale de derved foranledigede Omkostninger. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har støttet det Forandringsforslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. Jørgensen), da har han utvivlsomt overhørt, hvad jeg ser tillod mig at bemærke, at Grunden, hvorfor Udvalget ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, er den, at Spørgsmaalet her dreier sig om den enkelte Mands Stilling ligeoverfor det Offentlige eller Andre, men ikke om den enkelte Mands Fordeel, og desuden maa den ærede Rigsdagsmand saavel som Forslagstilleren erindre, at naar man indfører noget Andet deri, nemlig at Fordelen skal overveie den derved foranledigede Skade, da er dermed sagt, at der vil være Skade, og der maa da deraf, ifølge de Anskuelser, som baade Loven vedskjender sig, og som Udvalget heller ikke veed reitere, end at det har vedskjendt sig med Hensyn til hele Sagen, flyde en Skadeserstatning, og efter de Ord, der senere forekomme i Paragraphen, som forøvrigt ogsaa ere i Overensstemmelse med Lovgivningen, saa skulde, naar en saadan Foranstaltning fandtes at have havt Nytte for Andre, disse Andre kunne tvinges